

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

पाञ्चरात्रे

॥ जितन्ते स्तोत्रम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri. R. Thirunarayanan of Srirangam for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ जितन्ते स्तोत्रम् ॥

प्रथम जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन।
नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ १ ॥

देवानां दानवानां च सामान्यमधिदैवतम्।
सर्वदा चरणद्वन्द्वं ब्रजामि शरणं तव ॥ २ ॥

एकस्त्वमसि लोकस्य स्रष्टा संहारकस्तथा।
अध्यक्षश्चानुमन्ता च गुणमाया समावृतः ॥ ३ ॥

संसार सागरं घोरमनन्त क्लेशभाजनम्।
त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरन्ति मनीषिणः ॥ ४ ॥

न ते रूपं न चाकारो नायुधानि न चास्पदम्।
तथाऽपि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे ॥ ५ ॥

नैव किञ्चित् परोक्षन्ते प्रत्यक्षोऽसि न कस्यचित्।
नैव किञ्चिदसिद्धन्ते न च सिद्धोऽसि कस्यचित् ॥ ६ ॥

कार्याणां कारणं पूर्वं वचसां वाच्यमुत्तमम्।
योगानां परमां सिद्धिं परमं ते पदं विदुः ॥ ७ ॥

अहं भीतोऽस्मि देवेश संसारेऽस्मिन् भयावहे।
पाहि मां पुण्डरीकाक्ष न जाने शरणं परम् ॥ ८ ॥

कालेष्वपि च सर्वेषु दिक्षु सर्वासु चाच्युत।
शरीरे च गतौ चापि वर्तते मे महद्भयम् ॥ ९ ॥

त्वत्पाद कमलादन्यन्न मे जन्मान्तरेष्वपि।
निमित्तं कुशलस्यास्ति येन गच्छामि सद्गतिम् ॥ १० ॥

विज्ञानं यदिदं प्राप्तं यदिदं स्थानमार्जितम्।
जन्मान्तरेऽपि मे देव मा भूत्तस्य परिक्षयः ॥ ११ ॥

दुर्गतावपि जातायां त्वद्गतो मे मनोरथः।
यदि नाशं न विन्देत तावतास्मि कृती सदा ॥ १२ ॥

न कामकलुषं चित्तं मम ते पादयोस्स्थितम्।
कामये वैष्णवत्वं तु सर्व जन्मसु केवलम् ॥ १३ ॥

इत्येवमनया स्तुत्या स्तुत्वा देवं दिने दिने।
किङ्करोऽस्मीति चात्मानं देवायैवं निवेदयेत् ॥ १४ ॥

सर्वेषु देशकालेषु सर्वावस्थासु चाच्युत।
किङ्करोऽस्मि हृषीकेश भूयो भूयोऽस्मि किङ्करः ॥ १५ ॥

यच्चापराधं कृतवानज्ञानात् पुरुषोत्तम।
मद्भक्त इति देवेश तत् सर्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ १६ ॥

अहंकारार्थकामेषु प्रीतिरद्वैव नश्यतु।
त्वां प्रपन्नस्य मे देव वर्धतां श्रीमति त्वयि ॥ १७ ॥

क्वाहमत्यन्तदुर्बुद्धिः क्व चात्महितवीक्षणम्।
यद्धितं मम देवेश तदाज्ञापय माधव ॥ १८ ॥

सोऽहं ते देवदेवेश नार्चनादौ स्तुतौ न च।
सामर्थ्यवान् कृपामात्रमनोवृत्तिः प्रसीद मे ॥ १९ ॥

उपचारापदेशेन कृतानहरहर्मया।
अपचारानिमान् सर्वान् क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥ २० ॥

द्वितीय जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष पूर्णषाड्गुण्यविग्रह।
परानन्द परब्रह्मन्नमस्ते परमात्मने ॥ १ ॥

नमस्ते पीतवसन नमः कटकधारिणे।
नमो नीलालकाबद्धवेणीसुन्दरविग्रह ॥ २ ॥

स्फुरद्वलयकेयूरनूपुराङ्गदभूषणैः।
शोभनैर्भूषिताकार कल्याणगुणराशये ॥ ३ ॥

करुणापूर्णहृदय शङ्खचक्रगदाधर।
अमृतानन्दपूर्णाभ्यां लोचनाभ्यां विलोकय ॥ ४ ॥

कृशं कृतघ्नं दुष्कर्मकारिणं पापभाजनम्।
अपराधसहस्राणामाकरं करुणाकर ॥ ५ ॥

कृपया मां केवलया गृहाण मधुराधिप।
विषयार्णवमग्नं मामुद्धर्तुं त्वमिहार्हसि ॥ ६ ॥

पिता माता सुहृद्बन्धुः भ्राता पुत्रस्त्वमेव हि।
विद्या धनञ्च काम्यञ्च नान्यत्किञ्चित् त्वया विना ॥ ७ ॥

यत्र कुत्र कुले वासो येषु केषु भवोऽस्तु मे।
तव दास्यैकभोगे स्यात् सदा सर्वत्र मे रतिः ॥ ८ ॥

मनसा कर्मणा वाचा शिरसा वा कथञ्चन।
त्वां विना नान्यमुद्दिश्य करिष्ये किञ्चिदप्यहम् ॥ ९ ॥

पाहि पाहि जगन्नाथ कृपया भक्तवत्सल।
अनाथोऽहमधन्योऽहमकृतार्थः कथञ्चन ॥ १० ॥

नृशंसः पापकृत् क्रूरो वञ्चको निष्ठुरस्सदा।
भवार्णवनिमग्नं मामनन्य करुणोदधे ॥ ११ ॥

करुणापूर्णदृष्टिभ्यां दीनं मामवलोकय।
त्वदग्रे पतितं त्यक्तुं तावकं नार्हसि प्रभो ॥ १२ ॥

मया कृतानि पापानि त्रिविधानि पुनः पुनः।
त्वत्पादपङ्कजं प्राप्तुं नान्यत्त्वत्करुणां विना ॥ १३ ॥

साधनानि प्रसिद्धानि यागादीन्यञ्जलोचन।
त्वदाज्ञया प्रयुक्तानि त्वामुद्दिश्य कृतानि वै ॥ १४ ॥

भक्त्यैकलभ्यः पुरुषोत्तमोऽसौ
जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतुः।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य
गृहाण मां क्लेशिनमम्बुजाक्ष ॥ १५ ॥

धर्मार्थकाममोक्षेषु नेच्छा मम कदाचन।
त्वत्पादपङ्कजास्वादजीवितं दीयतां मम ॥ १६ ॥

कामये तावकत्वेन परिचर्यानुवर्तनम्।
नित्यं किङ्करभावेन परिगृह्णीष्व मां विभो ॥ १७ ॥

लोकं वैकुण्ठनामानं दिव्यं षाड्गुण्यसंयुतम्।
अवैष्णवानामप्राप्यं गुणत्रयविवर्जितम् ॥ १८ ॥

नित्यसिद्धैस्समाकीर्णं त्वन्मयैः पाञ्चकालिकैः।
सभाप्रासादसंयुक्तं वनैश्चोपवनैर्युतम् ॥ १९ ॥

वापीकूपतटाकैश्च वृक्षषण्डैस्सुमण्डितम् ।
अप्राकृतं सुरैर्वन्द्यं अयुतार्कसमप्रभम् ॥ २० ॥

प्रकृष्टसत्त्वसंपन्नं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा।
क्रीडन्तं रमया सार्धं लीलाभूमिषु केशवम् ॥ २१ ॥

मेघश्यामं विशालाक्षं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा।
उन्नसं चारुवदनं बिंबोष्ठं शोभिताननम् ॥ २२ ॥

विशालवक्षसं श्रीशं कंबुग्रीवं जगद्गुरुम्।
आजानुबाहुपरिघमुन्नतांसं मधुद्विषम् ॥ २३ ॥

विशालनिम्ननाभिं तमापीनजघनं हरिम्।
करभोरुं श्रियः कान्तं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा ॥ २४ ॥

शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्कितं पादपङ्कजम्।
शरच्चन्द्रशताक्रान्तनखराजिविराजितम् ॥ २५ ॥

सुरासुरैर्वन्द्यमानमृषिभिर्वन्दितं सदा।
कदा वा देव मूर्धानं मामकं मण्डयिष्यति ॥ २६ ॥

कदा गम्भीरया वाचा श्रिया युक्तो जगत्पतिः।
चामरव्यग्रहस्तं मामेवं कुर्विति वक्ष्यति ॥ २७ ॥

कदाऽहं राजराजेन गणनाथेन चोदितः।
चरेयं भगवत्पादपरिचर्यानुवृत्तिषु ॥ २८ ॥

शान्ताय च विशुद्धाय तेजसे परमात्मने।
नमो भगवते विष्णो वासुदेवामितद्भुते ॥ २९ ॥

नमस्सर्वगुणातीत षड्गुणायदिवेधसे।
सत्यज्ञानानन्तगुण ब्रह्मणे परमात्मने ॥ ३० ॥

चतुःपञ्चनवव्यूह दशद्वादशमूर्तये।
नमस्ते वासुदेवाय ब्रह्मणे चतुरात्मने ॥ ३१ ॥

नमोऽनन्ताय विश्वाय विश्वातीताय चक्रिणे।
नमस्ते पञ्चकालज्ञ पञ्चकालपरायण ॥ ३२ ॥

पञ्चकालैकमनसां त्वमेव गतिरव्ययः।
परे व्योम्नि स्थितं देवं निरवद्यं निरञ्जनम् ॥ ३३ ॥

अप्रमेयमजं विष्णुमञ्जनाभं सुरेश्वरम्।
वागतीतं परं शान्तं शरणं त्वां गतोऽस्म्यहम् ॥ ३४ ॥

वर्यं द्वन्द्वातिरिक्तं त्वां कौस्तुभोद्भासिवक्षसम्।
विश्वरूपं विशालाक्षं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा ॥ ३५ ॥

मोक्षं सालोक्यसारूप्यं प्रार्थये न कदाचन।
इच्छाम्यहं महाबाहो सायुज्यं तव सुव्रत ॥ ३६ ॥

सकलावरणातीत किङ्करोऽस्मि तवानघ।
 पुनः पुनः किङ्करोऽस्मि तवाहं पुरुषोत्तम ॥ ३७ ॥
 आसनाद्यनुयागान्तमर्चनं यन्मया कृतम्।
 भोगहीनं क्रियाहीनं मन्त्रहीनमभक्तिकम् ॥ ३८ ॥
 तत्सर्वं क्षम्यतां देव दीनं मामात्मसात्कुरु।
 इति स्तोत्रेण देवेशं स्तुत्वा मधुनिघातिनम् ॥ ३९ ॥
 यागावसानसमये देवदेवस्य चक्रिणः।
 नित्यं किङ्करभावेन स्वात्मानं विनिवेदयेत् ॥ ४० ॥

तृतीय जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन।
 नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ १ ॥
 विज्ञापनमिदं देव शृणु त्वं पुरुषोत्तम।
 नरनारायणाभ्यां च श्वेतद्वीपनिवासिभिः ॥ २ ॥
 नारदादौर्मुनिगणैः सनकादौश्च योगिभिः।
 ब्रह्मेशादौस्सुरगणैः पञ्चकालपरायणैः ॥ ३ ॥
 पूज्यसे पुण्डरीकाक्ष दिव्यमन्त्रैर्महर्षिभिः।
 पाषण्डधर्मसङ्कीर्णैः भगवद्भक्तिवर्जितैः ॥ ४ ॥
 कलौ जातोऽस्मि देवेश सर्वधर्मबहिष्कृते।
 कथं त्वामसमाचारः पापप्रसवभूरहम् ॥ ५ ॥
 अर्चयामि दयासिन्धो पाहि मां शरणागतम्।
 तापत्रयदवाग्नी मां दह्यमानं सदा विभो ॥ ६ ॥
 त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष केवलं कृपया तव।
 जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखसन्तप्तदेहिनम् ॥ ७ ॥

पालयाशु दृशा देव तव कारुण्यगर्भया ।
इन्द्रियाणि मया जेतुमशक्यं पुरुषोत्तम ॥ ८ ॥

शरीरं मम देवेश व्याधिभिः परिपीडितम् ।
मनो मे पुण्डरीकाक्ष विषयानेव धावति ॥ ९ ॥

वाणी मम हृषीकेश मिथ्यापारुष्यदूषिता ।
एवं साधनहीनोऽहं किं करिष्यामि केशव ॥ १० ॥

रक्ष मां कृपया कृष्ण भवाब्धौ पतितं सदा ।
अपराधशतं चैव सहस्रमयुतं तथा ।
अर्बुदं चाप्यसङ्ख्येयं करुणाब्धे क्षमस्व मे ॥ ११ ॥

यच्चापराधं कृतवानज्ञानात्पुरुषोत्तम ।
मद्भक्त इति देवेश तत्सर्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ १२ ॥

अज्ञत्वादप्यशक्तत्वाद् आलस्याद् दुष्टभावनात् ।
कृतापराधं कृपणं क्षन्तुमर्हसि मां विभो ॥ १३ ॥

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
तानि सर्वाणि मे देव क्षमस्व मधुसूदन ॥ १४ ॥

यज्जन्मनः प्रभृति मोहवशङ्गतेन
नानापराधशतमाचरितं मया ते ।
अन्तर्बहिश्च सकलं तव पश्यतो मे
क्षन्तुं त्वमर्हसि हरे करुणावशेन ॥ १५ ॥

कर्मणा मनसा वाचा या चेष्टा मम नित्यशः ।
केशवाराधने सा स्यात् जन्मजन्मान्तरेष्वपि ॥ १६ ॥

चतुर्थं जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ।
नमस्ते वासुदेवाय शान्तानन्तचिदात्मने ॥ १ ॥

अध्यक्षाय स्वतन्त्राय निरपेक्षाय शासते।
अच्युतायाविकाराय तेजसां निधये नमः ॥ २ ॥

प्रधानपुरुषेशाय नमस्ते पुरुषोत्तम।
क्लेशकर्माद्यसंस्पृष्ट पूर्णषाड्गुण्यमूर्तये ॥ ३ ॥

त्रिभिर्ज्ञानबलैश्वर्यवीर्यशक्त्यन्तरात्मने।
त्रियुगाय नमस्तेऽस्तु नमस्ते चतुरात्मने ॥ ४ ॥

चतुःपञ्चनवव्यूह दशद्वादशमूर्तये।
अनेकमूर्तये तुभ्यममूर्तायैकमूर्तये ॥ ५ ॥

नारायण नमस्तेऽस्तु पुण्डरीकायतेक्षण।
सुभ्रूललाट सुनस सुस्मिताधरपल्लव ॥ ६ ॥

पीनवृत्तायतभुज श्रीवत्सकृतलक्षण।
तनुमध्य विशालाक्ष पद्मनाभ नमोऽस्तु ते ॥ ७ ॥

विलासविक्रमाक्रान्तत्रैलोक्यचरणाम्बुज।
नमस्ते पीतवसन स्फुरन्मकरकुण्डल ॥ ८ ॥

स्फुरत्किरीटकेयूर हारकौस्तुभभूषण।
पञ्चायुध नमस्तेऽस्तु नमस्ते पाञ्चकालिक ॥ ९ ॥

पञ्चकालपरैकान्तियोगक्षेममहाप्रभो।
नित्यज्ञानबलैश्वर्यभोगोपकरणाच्युत ॥ १० ॥

नमस्ते ब्रह्मरुद्रादिलोकयात्रापरिच्छद।
जन्मप्रभृति दासोऽस्मि शिष्योऽस्मि तनयोऽस्मि ते ॥ ११ ॥

त्वं च स्वामी गुरुर्माता पिता च मम माधव।
अपि त्वां भगवन् ब्रह्मा शर्वशक्रो महर्षयः।
द्रष्टुं यष्टुमपि स्तोतुं न हि स्मर्तुमपीशते ॥ १२ ॥

तापत्रयमहाग्राहभीषणे भवसागरे।
मज्जतां नाथ नौरेषा प्रणतिस्त्वत्पदार्पिता ॥ १३ ॥

अनाथाय जगन्नाथ शरण्य शरणार्थिने।
प्रसीद सीदते मह्यं नमस्ते भक्तवत्सल ॥ १४ ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं यदर्चनम्।
तत्क्षन्तव्यं प्रपन्नानामपराधसहो ह्यसि ॥ १५ ॥

अज्ञानाद्यादि वा ज्ञानादशुभं यत्कृतं मया।
क्षन्तव्यं तदशेषेण दास्येन च गृहाण माम् ॥ १६ ॥

सर्वेषु देशकालेषु सर्वावस्थासु चाच्युत।
किङ्करोऽस्मि हृषीकेश भूयो भूयोऽस्मि किङ्करः ॥ १७ ॥

पञ्चम जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन।
नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ १ ॥

नमस्ते वासुदेवाय शान्तानन्तचिदात्मने।
अजिताय नमस्तुभ्यं षाड्गुण्यनिधये नमः ॥ २ ॥

महाविभूतिसंस्थाय नमस्ते पुरुषोत्तम।
सहस्रशिरसे तुभ्यं सहस्रचरणाय ते ॥ ३ ॥

सहस्रबाहवे तुभ्यं सहस्रनयनाय ते।
अमूर्ताय नमस्तुभ्यमेकमूर्ताय ते नमः ॥ ४ ॥

अनेकमूर्तये तुभ्यमक्षराय च ते नमः।
व्यापिने वेदवेद्याय नमस्ते परमात्मने ॥ ५ ॥

चिन्मात्ररूपिणे तुभ्यं नमस्त्रय्यन्तमूर्तये।
अणिष्ठाय स्थविष्ठाय महिष्ठाय च ते नमः ॥ ६ ॥

नेदिष्ठाय यविष्ठाय सर्वान्तर्यामिणे नमः।
वर्षिष्ठाय जपिष्ठाय कनिष्ठाय च ते नमः ॥ ७ ॥

पञ्चात्मने नमस्तुभ्यं सर्वान्तर्यामिणे नमः।
कल्पनाऽपोढरूपाय सृष्टिस्थित्यन्तहेतवे ॥ ८ ॥

नमस्ते गुणरूपाय गुणरूपातिवर्तिने।
व्यस्ताय च समस्ताय समस्तव्यस्तरूपिणे ॥ ९ ॥

आदिमध्यान्तशून्याय तत्त्वस्थाय नमो नमः।
प्रणवप्रतिपादाय नमः प्रणवरूपिणे ॥ १० ॥

लोकयात्राप्रसिद्धयर्थं सृष्टब्रह्मादिरूपिणे।
नमस्तुभ्यं नृसिंहादिमूर्तिभेदाय विष्णवे ॥ ११ ॥

विपाकैः कर्मभिः क्षोभैरस्पृष्टवपुषे नमः।
नमो ब्रह्मण्यदेवाय तेजसां निधये नमः ॥ १२ ॥

नित्यसाधारणानेकलोकरक्षापरिच्छिदे।
सच्चिदानन्दरूपाय वरेण्याय नमो नमः ॥ १३ ॥

यजमानाय यज्ञाय यष्टव्याय नमो नमः।
इज्याफलात्मने तुभ्यं नम इज्यादिशीलिने ॥ १४ ॥

नमः परमहंसाय नमस्सत्त्वगुणाय च।
स्थिताय परमव्योम्नि भूयो भूयो नमो नमः ॥ १५ ॥

संसारे विषयावर्तसङ्कुले च महाभये।
अपारदुस्तरेऽगाधे पतितं कर्मभिस्त्वकैः ॥ १६ ॥

अनाथमगतिं भीरुं दयया परया हरे।
मामुत्तर दयासिन्धो सिन्धोरस्मात्सुदुस्तरात् ॥ १७ ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं यदर्चनम्।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव दीनं मामात्मसात्कुरु ॥ १८ ॥

अहं हितं न जानामि त्वां ब्रजाम्येव केवलम् ।
बुध्वैवं नय गोविन्द मुक्त्युपायेन वर्त्मना ॥ १९ ॥

त्वमेव वेत्सि श्रेयो मे नेदमेतदिति च ।
बुद्धियोगं च मे देहि येन त्वामुपयाम्यहम् ॥ २० ॥

षष्ठ जितन्ते स्तोत्रम्

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ।
नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ १ ॥

श्रीमद्द्वारवतीनाथ वर्धतां विजयी भवान् ।
दिव्यं त्वदीयमैश्वर्यं निर्मर्यादविजृम्भितम् ॥ २ ॥

देवीभूषायुधैर्नित्यैर्मुक्तैर्मोक्षैकलक्षणैः ।
सत्त्वोत्तरैस्त्वदीयैश्च सङ्गस्थाभिरसस्तव ॥ ३ ॥

प्राकारगोपुरवरप्रासादमणिमण्टपाः ।
शालिमुद्गतिलादीनां शाला शैलकुलोज्ज्वला ॥ ४ ॥

रत्नकाञ्चनकौशेयक्षौमक्रमुक शालिकाः ।
शय्यागृहाणि पर्यङ्कवर्यास्स्थूलासनानि च ॥ ५ ॥

कनत्कनकभृङ्गारपतद्ग्रहकळाचिकाः ।
छत्रचामरमुख्याश्च सन्तु नित्याः परिच्छदाः ॥ ६ ॥

अस्तु निस्तुलमव्यग्रं नित्यमभ्यर्चनं तव ।
पक्षे पक्षे विजृम्भन्तां मासि मासि महोत्सवाः ॥ ७ ॥

मणिकाञ्चनचित्राणि भूषणान्यम्बराणि च ।
काश्मीरसारकस्तूरि कर्पूराद्यनुलेपनम् ॥ ८ ॥

कोमलानि च दामानि कौसुमैस्सौरभोद्गमैः ।
धूपाः कर्पूरदीपाश्च सन्तु नित्याः परिच्छदाः ॥ ९ ॥

नृत्तगीतयुतं वाद्यं नित्यमत्र विवर्धताम्।
श्रोत्रेषु नस्सुधाधाराः कल्पन्तां काहलस्वनाः ॥ १० ॥

कन्दमूलफलोदग्रं काले काले चतुर्विधम्।
सूपापूपघृतक्षीरशर्करासहितं हविः ॥ ११ ॥

घनसारशिरोदग्रं क्रमुकाष्टदलान्वितम्।
विमलानि च ताम्बूलदलानि स्वीकुरु प्रभो ॥ १२ ॥

प्रीतिभीतियुतो भूयान्नित्यं परिजनस्तव।
भक्तिमन्तोपभुञ्जन्तु पौरजानपदैस्सह ॥ १३ ॥

धरणीधनरत्नानि वितरन्तु चिरं तव।
कैङ्कर्यमखिलं सर्वं कुर्वन्तु क्षोणिपालकाः ॥ १४ ॥

प्रेमदिग्धदृशं स्मेरं प्रेक्षमाणास्त्वदाननम्।
महान्तस्सन्ततं सन्तो मङ्गळानि प्रयुञ्जताम्।
पापमेवमवन्नित्यं पालयन् कुशली भवान् ॥ १५ ॥

॥ इति जितन्ते स्तोत्रं संपूर्णम् ॥